

som ere af ny Dato, idet jeg skal tage nogle Eksempler fra de sidste Kontorholdslove fra 1893 til 1895. Jeg skal da straks forudstille den Bemærkning, at det paa visse Kontorer er meget smaa Beløb, der fastsættes, men at denne Tredjedel kan variere fra under 50 Kr. til mellem 400 og 500 Kr. Saaledes skal jeg oplyse, at under Embedet som Byfoged og Bykriver i Mariager samt Herredsfoged og Skriver i Gjerlev-Onsild Herred er en Tredjedel af Kopipengene 250 Kr. 27 Ore, eller i alt 750 Kr. 81 Ore, og de to Tredjedele deraf, som Retsbetjenten oppebærer, altsaa som Løn, er 500 Kr. 54 Ore. Man har en Skriver, og det er uomtvisteligt, at Skriveren ikke kan arbejde med at tage Kopier hele Tiden; det er i alt Fald meget lidt af Tiden, der optages deraf. I Kjøbenhavns Amts Søndre Virk udgør en Tredjedel af Kopipengene 436 Kr., i alt 1,308 Kr.; to Tredjedele deraf er 872 Kr. I Himmerum Herred er en Tredjedel af Kopipengene 301 Kr. 87 Ore; det hele Beløb er altsaa 905 Kr. 61 Ore; de to Tredjedele deraf 603 Kr. 74 Ore, som Retsbetjenten oppebærer. Under Embedet som Herredsfoged og Skriver i Rougsø m. fl. Herreder udgør en Tredjedel af Kopipengene 451 Kr., det hele Beløb 1,353 Kr. og de to Tredjedele deraf, som Retsbetjenten oppebærer, 902 Kr. De ville altsaa se, at mange Embeder have et større Beløb, end de kunne holde en Skriver for.

Som jeg allerede har bemærket, tilfalde de to Tredjedele af Beløbet Retskriveren, medens den ene Tredjedel i Virkeligheden tilfalder Statskassen. Maa jeg i den Anledning tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at det af Ministeraltidenden for 1872, Side 103, fremgaar, at Kopipengene ikke kunne tilfalde Statskassen, ligesom det ogsaa i en Skrivelse fra Justitsministeriet af 14de August 1863 i Anledning af en Pensionssag udtales, at Kopipengene ikke kunne henregnes til vedkommende Retsbetjents Løn — hvad der efter min Mening er lige saa selvfølgelig som, at de heller ikke kunne tilfalde Statskassen — og at en Tredjedel af Kopipengene fradrages i Kontorholdsgodtgørelsen, „fordi Arbejdet ved de nævnte Genpartier antages at blive udført ved Kontorets egne Kræfter.“ Det er ogsaa den eneste Begrundelse for, at en Tredjedel af Kopipengene kunne tilfalde Statskassen. Deraf vil det staaes, at den Vej, Udvalget gik i 1888, ikke er rigtig, idet Kontorholdsvederlaget, som det ogsaa er udtrykt i Betænkningen, er fastsat efter de Indberetninger, som bleve givne, da der toges Kopier, og det er en Selvfølge, at Retsbetjenten, naar han ikke vil tage Kopier, ikke

behøver saa stort Personale og saaledes ikke skal have Erstatning for en Tredjedel af Kopipengene. Dette er indlysende, og det er jo, som udtalt i den nylig nævnte Skrivelse, paa dette Grundlag, at Staten afdrager vedkommende Retsbetjent en Tredjedel af Kopipengene. Men deri ligger noget mere. Deri ligger ogsaa, at det fra Ministeriets og Statens Side er antaget, at de Kopipenge, som blive opkrævede, ere for høje, og jeg mener, at Justitsministeren egentlig burde gaa en anden Vej, nemlig den at sørge for, at Kopipengene blive nedsatte, og at Statskassen ikke paa denne Maade beskaffer Befolkningen — thi det er jo egentlig en Skat, som Statskassen opkræver gennem den private Overenskomst, som er truffen mellem vedkommende Embedsmænd og den, som indleverer et Dokument til Tinglæsning, og for hvilken der i Virkeligheden ikke er nogen som helst Hjemmel. Jeg mener, at det havde været rigtigt at gaa denne Vej, men Udvalget har ikke stillet noget Forslag herom, fordi man mener, at dette Spørgsmaal til sin Tid vil blive løst af Retskommissionen. Enkelte Retsbetjente have villet gøre sig en stor Fordel ved ikke at tage haardtrevne Kopier, men tage dem med Kopipresse. Dette er gentagne Gange blevet forbudt fra Justitsministeriets Side ogsaa ved den Skrivelse fra i Mar., som jeg for har nævnt, i Anledning af en Bøveling fra Amtmanden over Aalborg Amt. Jeg finder det ogsaa uforvarligt at tage Kopier ved Kopipresse, ikke alene fordi der tages daarlige Kopier, som ikke kunne bevares, men ogsaa fordi man derved ødelægger Banteprotokollerne, som skulle opbevares til Bevis for, hvad der er foregaaet, naar de virkelige Dokumenter forkomme, og tjene til Efterretning for det vedkommende Kontor. Jeg ved imidlertid, at dette Spørgsmaal om Kopipengene har været oppe i Retskommissionen, og at den højtærede Justitsminister ogsaa havde taget dette Spørgsmaal op i det Forslag, som i Begyndelsen af 80'erne har været forelagt Rigsdagen. Udvalget har derfor egentlig indtaget et negativt Standpunkt i denne Sag, idet man ikke har forelaaet noget andet, end at Bestemmelsen i § 3 udgaar saaledes, at Forholdet vel nærmest vil blive, som det nu er, medmindre den højtærede Justitsminister vilde tage Anledning af denne Henstilling fra min Side til at sørge for, at Kopipengene ikke blive alt for usorholdsmæssig høje. Selvfølgelig har — det skal jeg ikke nægte — den, der indleverer et Dokument til Tinglæsning, et Børn herimod ved at indlevere en bekræftet Genpart tilligemed selve Dokumentet, da der